

V údolí skřehotavejch vran

Waldemar Matuška

sbor:

Chtěl bych žít tam,
kde nemaj věci stín.

V údolí skřehotavých vran
žil starý vetchý Indián,
tvář vysušenou jako kmín,
seděl jen a hleděl na svůj stín.

R: Hned pryč a v dál
já cvałem koně hnál
a křížem krážem
tohle místo hledám.

Ptám se ho: "Řekni mi, kam jít,
kde se dá život šťastně žít."
Zaskřípal jako starý mlýn:
"Zajeď tam, kde nemá nikdo stín."

R: Hned pryč a v dál já...

V údolí skřehotavých vran
byl rudoch dávno pochován.
Já ještě hledám světa klín,
kde chci žít, kde věci nemaj stín.

R: Hned pryč a v dál já...

V údolí skřehotavých vran
byl rudoch dávno pochován.
Já ještě hledám světa klín,
kde chci žít, kde věci nemaj stín.